

Den 27te okt.

Kära vördade Morfar.

Igen är jag tvungen att komma fram med en bejäran om penningar. Det är nämligen så, att vår andra resa med inspektör Yrjö Koskinen börjar i måndag och jag borde ju till dess ha pengar. Till förra resan begärde jag 75 mark och af den gingo 28, 40 till resorna, 23, 35 till mat och nattvarter, 2, 00 till drickespenningar och 150 till ett telegram till tant Emma. Således gjorde jag af med 55 mk. 25 penni. Af återstoden har jag betalat reparatur af min vintersatta med 8, 50, så att jag har ungefär 10 mk kvar. Nog tror jag, att jag måste beja morfar om 60 mk, igen ty under sistas resan åto vi ej en enda middag på egen bekostnad, utan bjöds alltså af lärarene eller af någon diskussions medlem. Men man kan inte lita

gå, att det igen går så. Nog tycker jag
det är svårt att igen begära så myc-
ket af morfar, men morfar var ju så
vänlig och lofvade betala mina öror.

Om jag kunde få penningarna ve-
dan i morgon, så vore jag tacksam, men
går det ej an att jag får dem för än i öf-
vernorgon, så är jag ändå alltså tack-
sam. Jag har litet tänkt - enl. pap-
pas förslag - resa till Borås i lördag,
då vi ha lof här i institutet.

Men nu måste jag sluta för
att möjligen ännu få detta bref i tid
till Lindeman. Många hälsningar till
mostrar Torii och till alla.

Morfars

Mikael.

P.s. Stipendiet har jag ansökt och är nu
också medlem i akademiska orkestern,
der jag slår puka (!).

